ANY I. Granollers 8 de Setembre de 1906. NUM. 19.

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de suscripció

ESPANYA, trimestre, ... 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. . . . . 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lletjós, 31. – GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

Les vies de comunicació en la nostra comarca

VI

Els camins vehinals

Camins vehinals, com á tals, sols dos ne coneixém en la nostra comarca, el de Caldes de Montbuy á Sant Sebastiá de Montmajor; y el de Mollet á Santa Perpétua. Respecte al primer tots sabém á que 's deu sa construcció, pero menos mal, quedant com queda mitjanament servida la simpática petita Parroquia de Sant Sebastiá perduda en les grans costalades que limiten la xamosa vall de Gallifa. Aquest camí, á sa sortida de Caldes, s' enlayra fins la gran casa El Farell pera seguir costes avall per la vessant oposada. Sa amplada es de cinch metres; creyém que hauría pogut esser de quatre donada sa gran trajectoria (13 kilómetres) y lo molt despoblat que 's troba el pays que atravessa. No está engravat, pero compta ab totes les obres de fábrica necessaries, mereixent especial mención el pont sobre la riera de Caldes, que per tractarse de camí vehinal pot calificarse de una gran obra. No está arbrat y son estat de conservació es deplorable.

El camí de Mollet á Santa Perpétua ó sia fins á la carretera de Caldes y Moyá va esser construit per la Companyía del ferro carril de Granollers dos anys després de sa inauguració, y ho feu á fí de facilitar el servey de cotxes á Caldes en combinació ab els trens, evitantse d' aquesta manera un rodeig de 4 kilómetres que 's necessitaba fer anant á trobar la confluencia de la carretera de Moyá á l' Hostal de l' Arengada. Mentres va durar el servey, com que la Companyía cuydaba de sa conservació, l' estat del camí era perfecte no distingintse d' una carretera de tercer ordre, mes cessat dit servey al posarse en explotació el ferro carril de Caldes, quedá completament abandonat y aixís ha anat continuant fins trobarse en el dia d' avuy del tot impracticable en determinades époques. Es possible y es desitjable que si 's porta á cap per part de l' Estat la construcció de la carretera en projecte de Sabadell á Santa Perpetua en la Estació de la línia de Caldes, el mateix Estat s' encarregui del abandonat de Mollet á Santa Perpétua realisantse aleshores l' unió ab la carretera, també del Estat, de Badalona á Mollet per Sant Fost y Martorelles, que segons sembla se construirá próximament.

Existeix una altra vía que no sabém com classificarla y tampoch de cert á qui pertany. Ens referím á la de Sant Feliu de Codines á ca 'n Sans en la carretera provincial de Sant Feliu á Centelles passant per Sant Miquel del Fay, vía que per sa trajectoria no deixa de tindrer importancia donchs contaría á ben segur mes de 14 kilómetres. Está dividida en dues seccions; la primera ó sía la de Sant Feliu á Sant Miquel (uns 9 kilómetres) apareix com una carretera militar, la forma una superba explanació pero res més, ni obres, ni afermat ni arbres. Es, aixó sí, molt planera, sempre ab rasants quasi horissontals, lo que fá que constitueixi un hermós passeix, ab espléndits punts de vista, y cómodo per estar en sa gran part resguardat del molestós sol ponent. Faltada com está aquesta vía d' amparos resulta una mica perillosa en son trós proper á Sant Miquel del Fay, y aquest perill es molt seriós, no per l' inminencia y facilitat d'un accident sinó per son resultat, car si per desgracia ocorregués dels que 'l sofrissen rés ne cantaríen *gal ni gal·lina*. Es per aixó que 'ns permetém cridar l' atenció á qui sía pera posarhi remey si 's vol que 's puga disfrutar tranquilament de son natural atractiu.

La segona secció es la compresa entre Sant Miquel Fay y ca 'n Sans, mitj camí de Sant Feliu y Centelles. Es de l'altre totalment diferent, com diferent es el pays que atravessa. Pot dirse que arranca de la "Caseta", sobre mateix del convent, lloch extraordinariament simpátich, de una soletat y placidés encantadores ahont hi ha un hermós petit pont romá sobre una riera qual llit está format per inmensos blochs plans, llisos y nets com una patena. Desde allí puja sempre, ab suaus revoltes y rasants no molt fortes; á diferencia del camí vell passa prou apartada, pera no haverhi perill, de la baumada y esgarrifosa 'Roca Gironella". El pays, molt montanyós, es pobre y bastant desert. Desde 'l camí s' ovira vers el Llevant un turó molt extray, apareix isolat, de tó grisench, perfectament conich y bastant alt, ressembla la part superior del Téide. Aquesta secció, encara que practicable, dista molt d' estar acabada. El tros d' enllás entre les dues seccions, practicable també, se troba en estat embrionari.

Aquestos camins junt ab algunes altres petites víes d' enllás ab les carreteres ó estacions férreas, constitueixen la part complementaria de les nostres comunicacions modernes. Sa tónica general es la de pobresa, descuit y abandono; tots ells fets á prova de vent y sol. No voldríem pas servissen de model als que hi ha el propósit de construir.

Joseph M.ª Draper.

La Ametlla.

El Certamen Literari-Musical de Granollers

Antecedents

Es un aconteixement d'aquells que deixen recort inesborrable, que 's comenta y se 'n parla sempre com un cas extraordinari. De Certamens Literaris, a tot arreu se 'n fan y per lo tant un Certamen mes, no es cosa extraordinaria, en principi, pero sí que ho es, tractantse de Granollers, perque dificilment se pot trobar una localitat de circunstancies tan poch apropiades pera una festa patriótica y de cultura.

A tot arreu, se fan els Certamens o Jochs Florals, ab la cooperació moral y material del Ajuntament; aquí l' Ajuntament no sols se negá a concedir un premi, si no que 's negá també a concedir ni un centim de sulvenció; a tot arreu, son societats de fondes arrels en la población les organisadores d'una festa així; aquí tingué d' organisarla una societat modesta, combatuda per molts y mirada ab indiferencia per els altres, si be que durant el poch temps d'existencia, doná proves d'un vigor que semblava impossible en una población morta per les idees, com es Granollers; quedá en peu de la disolta societat, la Comissió del Certamen, esperant que aquella festa suspesa l'any passat per les miseries del caciquisme, pogués celebrarse a la millor ocasió y si bé, al remóure de nou l' assumpto se trobá ab la mateixa indiferencia general en quant se tractés d' ajudarla practicament, els enemichs declarats estaven molt mes debilitats y a cada punt creixía una corrrent de simpatía, si be platónica y de curiositat, pera la festa del Certamen.

Una de les mes grans dificultats era trobar local, pero per sort ademés d' aquella certa corrent de simpatía que segons hem dit, s' iniciava, s'havien cambiat una mica les coses de La Unió Lliberal y no fou dificil entendrers aquella Junta ab la Comissió. Hem de declarar donchs, que la Junta de La Unió desde 'l primer moment, se portá ab molta llealtat, procurant aplanar les naturals dificultats que 's presentaven, en especial son President.

Les bases estipulades foren: donar entrada franca als socis de La Unió y families; concedir a la Comissió tots els palcos de platea y una fila de butaques; essent lo demés lliure, les cadires per qui les ocupés primer y els palcos de primer pis pera 'ls seus respectius propietaris, mentres tinguessen entrada franca ó invitacions.

El Vallès. Setmanari autonomista, 8/9/1906, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Després d'això, la Comissió Organisadora adoptá el següent criteri: concedir els palcos de platea ab sis entrades als qui contribuissin ab determinada cantitat á la suscripció oberta, fossin ó no ofertors de premis, de la vila ó forasters; donar un determinat número d' invitacions, respectivament igual á cada un dels grupos següents: Ofertors de premis, Jurat Calificador, Comissió Organisadora, socis del Centre Catalá, protectors de les Escoles d' aquella entitat y tres ó cuatre persones y no mes á les que el Centre devía especial agraiment. Ningú deixá de tenir tals invitacions y ningú ne tingué una mes de les que li tocaven.

També, rigurosament, se cediren invitacions als particulars, segons la proporció ab que contribuiren á la suscripció oberta. Pera 'ls qui els faltessin invitacions, á darrera hora s' obrí la taquilla.

La Comissió adordá finalment fer una sola invitació especial, donchs que tots els indicats, ni de paraula foren invitats per la Comissió, essentho per medi de les invitacions impreses. La invitació especial, fou pera l' Ajuntament, tenint en compte que á la Corporació Municipal hi ha algun individuu elegit realment per el poble, per mes que'n conjunt resulti un organisme detestable.

Tal es el criteri que adoptá y seguí ab la mes cumplerta escrupulositat, la Comissió Organisadora.

Abans de la festa

A les tres varen arrivar ab el tren de Barcelona, els individuus del Jurat autors premiats, periodistes y molts altres forasters que venien pera 'l Certamen. Acompanyats de la Comissió Organisadora, se dirigiren al Ateneu Obrer, ahont hi comparegueren molts altres forasters que de diferents indrets anaven arrivant, esperant que al local de la Unió s'acabés la Dansa.

A les cuatre s' acabá, desallotjantse 'l local pera prepararlo pera'l Certamen. Els embaladors que havien guarnit el local pera les funcions de la Unió y els empleats de la casa, trevallaren febrosament pera guarnir el local y l' escenari pera'l Certamen. Cal estárloshi agraits.

Al fons del escenari s' hi colocá el trono pera la Reina, sota magnífich dosser de les cuatre barres. Se guarniren llargues taules pera'ls que devien ocupar la Presidencia, haventhi en una d' elles els valiosos premis oferts per els particulars y corporacions. Ademés s' hi veyen artístiques plantes.

Els ampits dels palcos del primer pis, eren guarnits ab domassos catalans, que ab escuts patriotichs completaven el magnífich adorno d'aquella gran sala.

Mentres tot s' anava colocant, alguns centenars de persones esperaven a fora esperant que se'ls donés entrada, com així se feu un cop estigué tot arranjat.

Apesar de l'aglomeració de gent, la entrada se feu en perfecte ordre. Al cap de deu minuts, ja 's comprengué l' efecte que alló presentaría, un efecte may vist a Granollers

Anys endarrera s'havien fet Certamens a Granollers, es discutible que portessin concurrencia lluida com la que hi havía a la Unió pero lo cert que no 'n reunien pas tanta, donchs a la Unió hi caben alguns centenars mes de persones que al Cassino.

Tothom s'admirá del aspecte del local, per la concurrencia que aplegava: els habituals concurrents a la Unió deyen que may havien vist cosa semblant allá dintre. Y es ben cert; moltes families distingidíssimes de Granollers y d'aquets voltants, per primera vegada entraven a aquell local en que may havien volgut entrar; la festa de les lletres y de la Patria, aplegava a tots, obrers del camp y de la vila; noyes trevalladores y aristocrátiques senyoretes; homes de totes idees, del mes oposat modo de ser y pensar.

Els mes coneguts propietaris de la Comarca, personalitats conegudissimes en el nom intelectual, tots estaven allí confosos, produint una nota d'animació extraordinaria, y predominant per tots indrets, especialment als palcos, estols de senyores y senyoretes xamosíssimes.

La festa

Després d'un preludi de la orquesta y declarada oberta la festa per l'Alcalde, que vingué acompanyat de tres regidors, va avensarse al escenari a llegir el discurs presidencial, el President del Jurat D. Ferran Agulló y Vidal.

Es una pessa literaria de primera forsa la que 'ns va regalar el reputat Mestre en Gay Saber: la concurrencia escoltá embadalida al senyor Agulló en sos enlairats conceptes a la Patria y a le nostra estimadíssima llengua. Se li tributá una ovació.

Després el Secretari del Jurat llegí una Memoria, esplicant en correcta y enlairada frase, l'objecte del Certamen y el concepte que havien merescut les composicions rebudes; acabada la lectura, el Sr. Canellas en mitj de la mes gran espectació obrí el plech que contenía el nom del autor premiat ab la Flor Natural. – ¡Joseph Parareda y Sala Pbre! digué el senyor Canellas y una tempestat d'aplausos esclatá, mentres Mossen Parareda, recullía de mans del senyor Agulló el copdiciat premi d'honor y cortesía, consistent en un pomell de lliris grochs tacats de vermell, flor esquisida y raríssima que un distingit poeta, D. Lluís B. Nadal, havía portat de La Garriga.

El ram anava enllassat ab una llarga y valiosa cinta catalana. Mossen Parareda, va entregar la hermosa Flor al senyor Maspons y Camarasa, el qui junt ab els senyors Font (don Felip) y Serra y Dachs, va ferne ofrena, en nom del poeta, á la hermosa y distingida senyoreta donya Francisca Alomar y Estrany, la que acompanyada del bras del senyor Maspons y seguida dels senyors Serra y Font, atravessá 'l local en mitj d' una ovació contínua mentres la orquesta deixava sentir una apropiada composició.

Al pujar la Reyna al escenari, sortí á rébrerla Mossen Parareda, refermantse allavores encara mes els aplausos, que duraren fins bona estona després que la gentil senyoreta, proclamada Reyna de la Festa per el President del Jurat, prengué assiento en la cadira á ella destinada. Duya preciosa mantellina blanca y vestía elegantíssim trajo de tons clars, que así com feyen relluir els vius colors de la Flor y de la cinta catalana, contribuía el conjunt á hermossejar la tant dignament escullida pera presidir aquella festa de la Patria, de la Fe y del Amor.

Mossen Parareda, llegí, mes ben dit, digué la seva poesía, inpregnant l'atmósfera d' un ambent delicat, tocant els cors y fentlos bategar al impuls d'un sentiment de poesía idílica, camperola, que deixá captivat a tothom.

Dos accessits se varen concedir al premi de la Flor, essent agraciats ab tals D. Salvador Llanas y Rabassa, Director del "Diari de Mataró" y el jove poeta de Granollers D. Manel Fontdevila y Cruixent, que llegí sa poesía essent objecte de carinyoses ovacions.

Se concedí una menció honorífica a la poesía "A ma vila nadiua", que segons costum en tals casos no fou llegida. Se deya que n' era autor, l'ilustrat poeta d'aquesta vila D. Domingo Daví

Els demés premis foren concedits en aquesta forma:

De la Diputació. D. Eduart Girbal y Jaume. El seu autor, llegí l'aplech de poesies objecte del premi, posantse de relleu lo inspirats dels seus cants.

Accessit, D. Lluís Tintoré y Mercader.

De la Cambra Agrícola del Vallés. No s' adjudicá.

Accessit, D. Valentí Moragas y Sabatés, metje de Badalona.

De la Lliga Regionalista de Barcelona. No s'adjudicá. Cuatre mencions honorífiques.

Del Cassino. No s' adjudicá.

De La Unió. Desert.

De "La Veu del Vallés". Don Manel Ribot y Serra, Director de la "Revista de Sabodell". Llegí la poesía d' aquest conegut poeta el senyor Canellas, arrencant molts aplausos.

Del Dr. Don Onofre Biada y Viada, Rector de Granollers y Degá del Vallés. D. Francesch Ubach y Vinyeta.

De D. Miquel Blanxart. D. Esteve Garrell, de Granollers.

De D. Gabriel Cuspinera, D. Manel Pugés La delicada poesía del senyor Pugés, fou llegida per el senyor Canellas.

Accessit. D. Manel Fontdevila.

De D. Felix Fages. Mossen Angel Garriga, Rector de Sardanyola. La curta y sentida poesía de Mossen Angel, va tenir adecuada interpretació ab el senyor Serra.

De D. Joseph Prat. D Joan Llongueras, de Terrassa. D. Francisco Gurri, acreditá ses dots de bon lector, ab la lectura que feu de les poesíes del senyor Llongueras.

De D. Domingo Roca. D. Joseph Franquesa y Gomis, llegint sa poesía el senyor Serra.

De D. Tomás Torrabadella. No s' adjudicá.

De la Económica d' Amichs del País. Desert.

La bellesa de les poesíes llegides y la excelent interpretació que 'ls donaren els lectors, causaven en l' ánim de la gran gentada la impresió mes agradable.

Pero havía de completarla la execució d' algunes composicions musicals, que formen part de una colecció premiada ab el premi ofert per el Marqués de Santa Isabel y d' altra colecció a la que 's concedí el premí de D. Ramon de Sans, qual tema havía quedat desert.

Son aquestes coleccions respectivament de D. J. Sancho y Marraco, que passá a recullir son premi y de D. Joan B. Lambert.

Dues apreciabilíssimes senyoretes varen tenir a son carrech el fer coneixe algunes de les cansons catalaes armonisades per aquells dos joves y experts mestres. La senyoreta Sara Bigas, de qui ja en algunes ocasions hem celebrat la seva veu dolcíssima, acompanyada al piano per la senyoreta Montserrat Maspons, quals merits en el piano son prou coneguts, va cantar tres cansons: dues del senyor Sancho Marraco, "Les Indies d' Espanya" y "La Lletja" y una del senyor Lambert, "Concell".

Va constituir això una nota interessantíssima del espectacle. A cada cansó el públich esclatava en pes en aplausos sorollosos y a ben segur que hauría passat hores enteres escoltant a la Srta. Bigas que tan ben secundada fou per la senyoreta Maspons, pero

El Vallès. Setmanari autonomista, 8/9/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

tingué d'acontentarse en que fos repetida una de les cansons, essent acompanyades allavores a sos palcos les esmentades senyoretes per els mateixos individuus de la Comissió que havien anat a buscarles, no sens que tinguessin de passar per en mitj d' una pluja d' aplausos.

Era hora de donar les gracies a tothom; al publich que malgrat tanta aglomeració, se porta correctissimament y a tothom qui havía contribuit al exit de la festa. Estava encarregat d'aquesta tasca, el Dr. Carrera y ho feu ben ensopegadament. El seu discurs es curt, pero diu tot lo que ha de dir.

Aquest trevall, com els demes del Certamen, procurarem que sien divulgats.

Després de la festa

Ja s'havía celebrat el Certamen esperat un any seguit y no semblava sinó que fossin a Sabadell, a Olot, a Badalona, en tantes y tantes poblacions ahont ab la cooperació de tothom se fan festes d aquesta mena. La nostra no resultá pas inferior a aquelles; mes ben dit, creyem que es de les millors que s' han celebrat a Catalunya.

Mentres el gran local se desembrassava y's comentava per tot arreu, ab admiració que a Granollers s'hagués pogut celebrar una festa aixi, se preparava un *lunch* esplendit al local del Ateneu Obrer, que havía sigut cedit al efecte a la Comissió Organisadora del Certamen, per lo que aquesta testimonía son agraiment a la ilustrada Junta de dita entitat.

En aquell reduit mon intelectual, petit per el número dels concurrents, pero gran per la potencialitat cerebral que aplegava, se varen dir versos y's varen tenir frases escayentes per les nostres lletres per part dels senyors Parareda Pbre. Agulló Girbal (D. Ferran y D. Eduart) Lluis B. Nadal y Ignaci Ribera y Rovira, Professors abdós dels Estudis Universitaris Catalans, Canellas, Carrera, Xalabarder, Garrell, Bassas, Sancho Marraco, y altres enamorats de la santa poesía y trevalladors incansables de la causa de la cultura Patria.

A les nou foren acompanyats alguns dels forasters cap a la estació pera pendre el tren de Barcelona y després nosaltres pensavem en si tardará molt Granollers, en redimirse, concloent els nostres raonaments en lo de sempre: en qu's redimirá per l'empenta de Barcelona y dels Comarcans, perque en la concurrencia aplegada poques hores abans a la Unió, hi veyem estols de barcelonins y de personalitats del pobles veins, que venien a dir al poble de Granollers, allí també congregat: ¡Llatzer, aixecat!

****

Crónica Comarcal

La Garriga

Avuy dissapte se fará una gran festa: l' aplech á la antiquíssima capella de la Mare de Deu del Camí, de Can Tarrés.

A la tarde, en aquell bosch sens igual, s' hi fará ball, que promet estar animadissim, acuointhi molt senyoriu de tot arreu.

S' ha fet una tirada nova dels Goigs de la Mare de Deu del Camí, seguits d' una noteta histórica molt interessant.

Pórten una reproducció fidel de la imatge que 's venera en dita capella

═

Dimecres varem tenir sardanes tarde y nit. Va venir la may prou alabada orquesta «La Principal» de Perelada, que havía tocat á la festa major de Granollers Molt be.

Cardedeu

Avuy se fará una hermosa festa del Somatent.

Demá se fará tir de rodella.

Es un programa molt interessant que no detallém per la perentorietat del temps.

Mollet.

Dies endarrera el tren de la vía de Fransa agafá á un pobre vell en el moment que aquest intentava salvar a un net seu del perill que éll sufrí.

═

La part política segueix entretinguda. A cada setmana s' espera la suspensió del Alcalde y 'l processament dels cuatre regidors que instruiren l' expedient al Secretari. Apesar de repetirho á cada pas el senyor Alsina, els vehins de Mollet comensen á duptar de tal promesa, per més que el senyor Barangé també influeixi per que se realisin els desitjos del Secretari oficial d' aquest Ajuntament. Sembla que dit senyor Barangé s' hagi enamorat dels secretaris entramaliats del districte y vulgui fer passar el clau per la cabota, sens dupte per demostrar al país la molta influencia de que gosa tant en el Govern Civil com en el Jutjat y també la desaprensió que te en defensar asumptes com els de Llerona y Mollet, puig que per fer resoldre 'ls assumptes segons justicia no cal influencia en altres paissos.

El Govern pot concedirli la creu dels sabis per lo molt que fá en bé del partit.

Santa Eularia de Ronsana

Dimecres á la nit va calarse foch á Cal Carreter. Sembla que algú va ruixar ab petroli el porxo y tot seguit va pendre gran increment com se comprén, anant el foch á la pahissa y á la casa, que quedá un xich malmesa.

El foch va ser gros. Els veins hi varen acudir amatents.

No hi va haver desgracies personals.

Caldas

Després de llarga y penosa malaltía ha mort en aquesta vila el nostre estimat amich, don Francisco Padrinas, jove d' estimables cualitats, que s' interessava sempre per tot lo que pogués portar beneficis á la nostra població y especialment per les coses de l' agricultura.

Sentím la seva mort y preguém á Deu que hagi acullit en son sí l' ánima del difunt.

═

Está á punt de surtir el Cartell del Certamen que organisa la nostra activa Delegació Agrícola pera les festes del Remey.

En el número vinent el publicarém.

Granollers.

Les funcions religioses han revestit el lluiment de cada any En els oficis dels dos primers dies de festa major, hi predicá el Doctor Gironés, usant el nostre idioma.

Apart del Certamen, la cobla de Perelada, ha donat una nota separada de la rutina, en la nostra festa major. Es notabilíssima aquella cobla, realisa una tasca admirable y tothom qui tingui gust musical, no 's cansa d' escoltar y d' aplaudir aquells tan modestos com inteligents músichs.

Tocá la cobla de Perelada, en diferentes plasses de la vila, seguint á darrera d' ella, nombroses colles d' aficionats. En algunes ocasions les mes distingides senyoretes de la vila y forasteres, feren animats rotllos de sardanes.

La Companyía de don Joseph Lapera que actuá al Centre Católich, va tenir justos aplausos en les tres funcions que doná de drames y comedies. La concurrencia fou la habitual en aquell teatre.

Els fochs artificials, atragueren com de costum, moltíssima gent dels pobles veins y com cada any, foren una gran estafada, pero aquest any la estafada fou mes gran que 'ls altres.

El Governador Civil, qual visita s' havía anunciat, no va venir. Ja 'ns ho pensavem. Te 'l nas fí y per tot arreu hauría sentit furtor de frau.

Els cinematógrafs han trevallat de valent aquets dies. A les respectives entrades, hi havía molts guarniments.

En altres punts s' há fet molt gasto de banderetes de paper; en algunes cases hi onejaven banderes catalanes.

Nombrosíssima y distingida com poques vegades, fou la concurrencia que s' aplegá al saló-teatre de La Unió Lliberal el passat diumenge, primer dia de la festa major. Y no era per menys. Hi cantava la distingida diva senyoreta Josefina Huguet la ópera *Lucía* secundada per parts també valioses. L' éxit fou gran y els recorts que deixá la vetllada son dels que no s' obliden.

Acabada l' ópera la senyoreta Huguet ab aquella veu delicadissima de que está dotada cantá magistralment *L' Anyorament* d' en Clavé y algunes altres cansonetes catalanes guanyant noves caluroses ovacions.

Els balls que 's donaren á La Unió Lliberal els altres dies foren també molt animats. El de dimecres fou de rams. La orquesta que hi tocá sigué «La Catalana».

A La Alhambra, en l' envelat aixecat al efecte, s' hi donaren balls tots els dies de festa major, que foren molt lluhits y concorreguts. La orquesta que executá el programa de balls era la «Moderna Catalana».

El darrer dia de festa major, á quarts de onze de la nit se varen apagar tot d' una tots els llums de gas de la vila, perqué desde la fábrica s' havía interromput la circulació del fluit.

La interrupció durá breus moments.

A les societats s' havía comensat el ball.

En el Casino s'hi ha notat aquesta festa major la decadencia gran en que está aquella casa.

Els balls foren lluits en extrem, pero si no hagués sigut per les colonies de forasters dels pobles veins que omplien els balls de tarde, se podria ben dir que haurien estat desanimadíssims, comparantlos ab els que cada any hi havía hagut. Els balls de nit, ab prou feines s'aguantaven.

Les dues funcions de sarsuela, també foren bon xich desanimades.

De tot aixó no 'n fem retret a la digníssima Junta del Casino; es culpa de la societat en general, que está adormida, es culpa de Granollers, es culpa del Ajuntament, que no procura portar forasters a la vila.

Son molts els que no s'han adonat de que'l mon progresa y de que cambien els gustos y les costums.

Els balls y funcions de teatre, son espectacles indispensables en tota festa major, pero no son suficients.

Atreuen una part de publich y prou.

Diumenge varen venir centenars de persones que no haurien vingut sinó hagués sigut el Certamen, aquell Certamen que la societat Casino no volgué l' any passat, ni sentirne parlar pera celebrarlo en son local, aquell Certamen que ha deixat d'anunciarse en els cartells d' ocasió del Ajuntament, ab tot anunciarse el ridicol *gran repique general de campanas*; aquell Certamen que tantes rabioles ha fet passar á algunes ánimes petites y que esconsiderat com el número mes granat de les passades festes.

Donchs lo que han fet alguns pochs entusiastes, ajudats d' algunes entitats y alguns particulars, deuría ferho en primer terme l' Ajuntament, deuríen ferho altres particulars y algunes societats; no precisament Certamens literaris, sinó altres espectacles de caracter semblant y de caracter diferent.

Allavores les cases y les fondes s' omplíríen de forasters y no hi vindríen per una tarde com succeeix ara; hi vindríen perqué trobantse á Granollers, se trobaríen ab varietat d' espectacles pera tots els gustos y no succeiría com ara, que si no hagués sigut el Certamen, tot s' hauría reduit á música.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

El Vallès. Setmanari autonomista, 8/9/1906, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

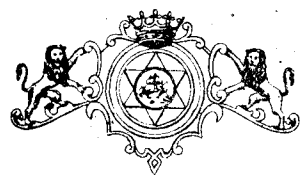

"EL NORTE"

Compañía Anónima de Segurs contra incendis

CAPITAL SOCIAL 5.000.000 de Ptes.

Agent: **Ramon Raméntol.**—*Lletjós, 31.*—**GRANOLLERS**

EL ÁGUILA

Magatzéms de Robes fetes pere Senyors y Noys

SECCIÓ Á MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Imprempta "La Industria"

de

JAUME JOSEPH

Santa Elisabet, 3.--GRANOLLERS.

Treballs económichs pera 'l Comers y la Industria.
Material modern pera obres y revistes.
Especialitat en esqueles mortuories

Banch Vitalici d' Espanya

Segurs de Vida

Capital Social.	Ptes.	15 000.000
Reserva en 31 Desembre 1903. . . .	„	17.638.509
Capitals assegurats desde la fundeció de la Companyía fins á 31 Desembre 1904 .	„	447.209.151'76
Pagat als assegurats fins á igual fetxa.	„	30.758 545'62

Aquesta Societat se dedica á constituir capitals pera la formació de dots, redempció de quintes y demés combinacions análogas, rendas vitalicies, inmediates ó diferides y compra d' usufructes y nues propietats.

Domicili Social: **Ample, 64.-BARCELONA.**
Delegació á Granollers y son partit: **Carles Guimerá.-Plassa de la Corona, 5.—GRANOLLERS.**

Publicacions ESTVDIS

Edicions Populars

HISTORIA DE CATALUNYA

Recopilació y resúm de totes les publicades per eminents historiadors fins á la fetxa.
Desde'ls temps primitius fins al meeting de solidaritat catalana, celebrat á Girona el dia 11 de Febrer d'aquest any.
Obra d'estudi y propaganda.
Redacció á carrech de coneguts literats catalans.
Mapes y grabats.

Quaderns dezenals de 16 planas á 10 centims.

S' admeten suscripcions en l'Administració d'aquest periódich (carrer de Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

SASTRERIA DE

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.--GRANOLLERS.

Tinch la satisfacció de participar á mos clients y al públich en general haver rebut els géneros de la temporada d'istiu.

Trajos desde 40 á 100 pessetes

PROMPTITUT, ECONOMIA Y ESMERADA CONFECCIÓ

Agencia general de Negocis

DE

MANEL TORT. - **Plassa de la Corona, 6** - Granollers.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Procures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstems hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets Reyals; Associació y expedients de quintes; Serveys y trevalls especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc; etc.

Tractes y honoraris convencionals. **Abonats de varies classes ó tarifes.**

El Problema Catalán obra escrita pel diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer.—Preu: **30 céntims.**—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari. (Lletjós, 31.—Granollers).

Disponible

El Vallès. Setmanari autonomista, 8/9/1906, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers